

Celebra ucigasa austriaca Martha Lowenstein: dovedirea vinovatiei sale si decapitarea sa

Dupa savarsirea tuturor crimelor sale, Matha s-a gandit ca o maniera buna de a mai face rost de bani ar fi sa isi asigure casa impotriva furturilor. Intr-o zi vila Marthei fu jefuita. Societatea de asigurari facu ancheta si descoperi curand ca jaful fusese aranjat de Martha si de Neumann. Magistratul instructor isi aminti de procesul senzational al mutilarii voluntare a lui Marek. Se stradui sa reconstituie viata vadevei in timpul ultimele zece ani ce se scursesera si constata, spre surprinderea sa, ca de patru ori societatile de asigurare platiseră Marthei dupa moartea prietenei ei Felicitas, moarta de o boala de stomac ; dupa moartea matusei Suzane, moarta de o boala de stomac ; dupa moartea micii Johanna moarta de o boala de stomac ; dupa jefuirea vilei ! Iar Maiek, singurul care prin moartea sa nu platise, decedase si el la randul sau in urma unei boli de stomac ! Coincidentele erau prea izbitoare si batranul magistrat a cerut de urgenta o ancheta minutioasa.

Se proceda la exhumarea cadavrelor si autopsia lor. terminarea simptomelor prezentate inainte de moarte de pic patru presupuse victime - dureri stomacale violente, varsaturi si icter - cat si evolutia rapida a bolii, conducea la ideea unei otraviri. Toxicologul insarcinat cu gasirea otravii nu banuia cate dificultati avea sa intampine. Un prim progres care se inregistra fu acela cand se stabili ca era vorba de un toxic mineral. Dar care era acesta ? Rand pe rand iesira din cauza arsenul, mercurul si plumbul; nici una dintre toxicile cunoscute nu-si manifesta prezenta. Primul indiciu care avea sa conduca la descoperirea toxicului a fost prilejuit de exhumarea batranului Fritsch. Cadavrul acestuia era de culoare albastra ; ori din cate se stie, sarurile de cupru determina aparitia acestei coloratii. Si lotusi cuprul nu era prezent desi, in proba cu flacara, aparea culoarea verde. Cercetarile fura reluate de la inceput, retinandu-se numai acele metale care colorau flacara in verde. in cele din urma s-a ajuns la taliiu.

Acesta este un element descoperit in anul 1861 de catre Crooks si Lamy in deseurile ramase de la fabricarea acidului sulfuric, luind numele de la banda de culoare verde caracteristica spectrului sau. Efectele toxice ale raliului erau cunoscute ca si simptomele, care corespundeau intocmai cu cele prezentate de victimele ucigasei. Aceasta isi procurase otrava de la o drogherie ; era vorba de un preparat folosit la distrugerea soarecilor. Administrat la om chiar in doza mai mica de 1 g, sarea de taliiu este mortala.

Ancheta a fost lunga si anevoioasa. Otravitoarele nu marturisesc niciodata, mint cu cinism si discuta la infinit sau cad intr-o mutenie totala. Tot asa a fost si in cazul vadevei Becker, din LiÃ„ge. Martha isi incepuse cariera macabra la frageda varsta de 14 ani. Dar acuzata nu mai are farmecul nelinistitor de altadata. Pleoapele vestejite ascund frumosii sai ochi verzi, era atat de extenuata de federea in inchisoare, incat, contrar uzantelor, i s-a ingaduit sa se aseze in timpul interogatoriului. Citirea actului de acuzare a durat aproape trei ore. Procesul s-a prelungit timp de patru zile. Frescele mari sali a tribunalului din Viena au fost acoperite cu drapele negre. Nici o femeie nu a fost admisa sa asiste la dezbateri in afara de doua. Juratii au raspuns "da" la toate intrebarile.

Martha Marek a fost gasita vinovata de uciderea pr otravire a primului sot, Fritsch, a celui de al doilea Marek, a prietenei sale Felicitas, a matusei Suzana si fiicei sale Johanna. Pentru toate aceste crime este co damnata la moarte, prin taierea capului cu securea. La opt zile dupa pronuntarea sentintei, recursul fiind respinsi in zorii zilei a fost decapitata in curtea inchisorii din Viena.